

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant: Sylwia Krzos

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2015 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa **R. F.**

przeciwko **M. F.**

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego M. F. alimenty na rzecz powoda R. F. z kwoty po 300 zł miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 21 lutego 2012 roku w sprawie IC 2346/11 do kwoty po 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 1 września 2014 roku, płatne z góry do 15 - tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk E. F. jako przedstawicielki ustawowej powoda;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. nakazuje pozwanemu M. F. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej, od ponoszenia której powód był zwolniony;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa powoda R. E.F.wniosła o podwyższenie od pozwanego M. F.alimentów na rzecz powoda z kwoty po 300 zł miesięcznie, ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 21 lutego 2012 roku w sprawie I C 2346/11 do kwoty po 600 zł miesięcznie.

Na uzasadnienie pozwu podano, że od dnia wydania wyroku zwiększyły się usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda, który obecnie uczęszcza do klasy IV szkoły podstawowej, wymaga większych wydatków na wyżywienie, odzież, obuwie, opiekę lekarską, które przewyższają możliwości finansowe jego matki. Przedstawicielka ustawowa powoda wskazała, że syn od 2 lat trenuje piłkę nożną w szkółce piłkarskiej, co wiąże się z wydatkami na treningi, w kwocie 50 zł miesięcznie, na strój sportowy w kwocie 260 zł na sezon oraz na obozy sportowe dwa razy w roku, dodatkowo syn uczęszcza na basen, co rodzi dalsze koszty. Matka powoda wskazała, że jest osobą bezrobotną z prawem do zasiłku, dodatkowo otrzymuje świadczenie rodzinne oraz pomoc finansową od siostry. Przedstawicielka ustawowa powoda podniosła ponadto, że skoro pozwany nie bierze udziału w osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie syna nakładem własnej pracy wychowawczej, w staraniach winien brać udział w kosztach jego utrzymania w kwocie dochodzonej pozwem.

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 13 listopada 2014 roku wniósł o oddalenie powództwa w całości i wskazał, że płaci regularnie alimenty w zasądzonej wysokości oraz przekazuje synowi drobne kwoty około 7 zł dziennie (około 280 zł miesięcznie), kupuje mu słodycze i codziennie podwozi do szkoły oraz regularnie na treningi sportowe. Odnosnie swojej sytuacji materialnej wskazał, że jest bezrobotny, nie jest zarejestrowany w PUP ponieważ pracuje dorywczo uzyskując dochód około 140-1500 zł miesięcznie, mieszka z matką. Pozwany stwierdził, że regularnie spędza z synem czas w weekendy, organizuje w tym czasie synowi atrakcje i rozrywki, co generuje dodatkowe koszty. Bywali np. na torze kartingowym, w kinie oraz jeździli na wycieczki plenerowe, a nadto podkreślił, że kupił synowi tablet, który jest dla niego wsparciem w edukacji i powala na korzystanie z Internetu oraz kupił małoletniemu buty sportowe do gry w piłkę nożną. Pozwany wskazał, że w jego ocenie kwota po 300 zł od każdego z rodziców jest wystarczająca na utrzymanie czwartoklasisty, szczególnie że nie dostrzega zwiększonych wydatków matki na odzież syna – na co wskazała w pozwie, gdyż gdy spotyka syna ma on na sobie ubrania dość znoszone, niejednokrotnie rozprute lub poplamione, często wstydząc się jego wyglądu kupuje mu jako ojciec odzież i tak jesienią widząc syna w lekkiej odzieży i butach na cienkiej podeszwie pojechał z nim na bazar i kupił ubrania i obuwie jesienno – zimowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w (...) z dnia 21 lutego 2012 roku w sprawie I C 2346/11 rozwiązano przez rozwód małżeństwo rodziców powoda, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad nim powierzono matce, a udział rodziców w ponoszeniu ciężarów związanych z utrzymaniem i wychowaniem powoda ustalono w ten sposób, że zasądono od pozwanego na rzecz powoda alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie.

Według dokonanych wówczas przez Sąd ustaleń, matka powoda przebywała na zasiłku dla bezrobotnych, który wynosił 529 zł netto, mieszkała z powodem z dorosłym synem z innego związku na którego otrzymywała alimenty w kwocie 400 zł. Rodzice małoletniego w trakcie postępowania rozwodowego mieszkali w jednym mieszkaniu, którego miesięczny koszt utrzymania wynosił 400 zł, a wydatki te były podzielone po połowie na każdego z nich. W tamtym czasie małoletni powód korzystał z obiadów w stołówce szkolnej, opłaconych przez (...) w D., był uczniem klasy I szkoły podstawowej. W czasie orzekania o rozwodzie pozwany, który ma wykształcenie podstawowe i nie ma zawodu, był formalnie bezrobotny, jednakże faktycznie pracował dorywczo w firmie, która zajmuje się aparatami do gorących napojów, do jego obowiązków należała konserwacja tych aparatów. Była to praca codzienna, stała, ale bez umowy, a zarobki pozwanego były zmienne i wynosiły od 1400 zł miesięcznie do 1800 zł miesięcznie. Koszty utrzymania dziecka zostały wówczas przez matkę określone na kwotę około 300 zł, z czego ojciec przekazywał 50 zł tygodniowo.

Dowód: - akta Sądu Okręgowego w(...) w sprawie sygn. akt I C 2346/11

Powód R. F. jest obecnie uczniem IV klasy szkoły podstawowej, w szkole sportowej. Mieszka wraz z matką i jej dorosłym synem z innego związku w mieszkaniu z TBS, którego miesięczny koszt utrzymania wynosi 670 zł z mediami, zatem na powoda przypada kwota 220 zł, zaś łączne miesięczne wydatki matki na utrzymanie syna wynoszą (z wydatkami mieszkaniowymi) około 850 zł, bez okazjonalnych wydatków np. na leki, na które matka w lutym 2015 roku wydatkowała kwotę 80,93 zł, czy wydatków na rozrywki, wycieczki czy basen. Małoletni uczęszcza na zajęcia w klubie (...), gdzie opłaty wynoszą 50 zł miesięcznie. Zakup odzieży treningowej w klubie kosztował matkę 100 zł za ubranie letnie i 250 zł za jesienno – zimowe z plecakiem, co w przeliczeniu na 12 miesięcy, daje kwotę około 30 zł miesięcznie. Wydatki związane z edukacją także poniosła przedstawicielka ustawowa, która kupiła synowi zestaw 7 książek używanych za kwotę 100 zł, jednakże część książek musiała być zakupiona jako nowe a ich cena wynosiła 287,73 zł. Łączne wydatki E. F. na wyprawkę dla syna do szkoły na nowy rok szkolny 2014/2015, za ubezpieczenie, za komitet, klasowe, podręczniki i przybory szkolne wynosiły nie mniej niż 600 zł, co w przeliczeniu na 12 miesięcy, daje kwotę około 50 zł miesięcznie. W dniu 19 lutego 2015 roku matka powoda zakupiła mu okulary korekcyjne za kwotę 351 zł, co w przeliczeniu na 12 miesięcy, daje kwotę około 30 zł miesięcznie.

Matka powoda ponosi dodatkowo koszty szkolnych wyjazdów syna do teatru, do kina, na wycieczki, na zieloną szkołę, w wysokości, która jest zmienna.

Małoletni korzysta z obiadów w szkole, których koszt ponosi opieka społeczna.

R. F. jest wyrośniętym dzieckiem, ma duży apetyt, co generuje wydatki ponoszone przez matkę na jego wyżywienie, które wynoszą około 360 zł miesięcznie (12 zł średnio dziennie). Miesięczne wydatki matki na zakup odzieży, środków czystości i higieny dla syna wynoszą około 100 zł.

Ojciec podwozi czasami syna do szkoły, nie odbiera go oraz wozi syna na treningi 20 letnim (...), które formalnie nie stanowi jego własności.

Dowód: - zaświadczenie z PUP w D. – karta 3,

- oświadczenie o sprzedaży podręczników - karta 16,
- zgoda na wyjazd do teatru – karta 16,
- faktura za zakup odzieży – karta 17,
- faktury za zakup przyborów szkolnych – karta 18, 19, 22,
- faktury za zakup podręczników – karta 20-21,
- dowód zakupu okularów – karta 36,
- zeznania świadka A. B. – karta 43,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powoda – karta 24,
- przesłuchanie pozwanego – karta 25

Przedstawicielka ustawowa powoda pracuje jako szwaczka od listopada 2014 roku w D. uzyskując najniższe ustawowe wynagrodzenie w kwocie 1500 zł. Firma, w której pracuje wnioskodawczyni nie ma ciągłej produkcji i bywa, że pracodawca wymaga od pracowników zwolnienia się i zarejestrowania się jako bezrobotni, mimo, że w tym czasie nadal wykonują pracę, z tym, że bez rejestracji. Matka powoda jest zmuszona dostosować się do powyższych oczekiwań pracodawcy, aby nie utracić dochodów.

Dowód: - zaświadczenie z PUP w D. – karta 3,

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powoda – karta 24,
- przesłuchanie pozwanego – karta 25

Pozwany płaci regularnie alimenty na rzecz powoda w wysokości zasądzonej w wyroku rozwodowym. Pozwany nie posiada wyuczonego zawodu, pracuje dorywczo pomagając koledze przy budowie domu oraz pomaga przy drobnych remontach koledze, który wynajmuje mieszkania w D., uzyskuje dochód powyżej 1400 zł miesięcznie z dwóch źródeł ponadto korzysta z samochodu służbowego. Pozwany uczestniczy w opiece nad synem, często podwozi go do szkoły, nieraz na treningi, przekazuje mu wówczas drobne kwoty około 7 zł dziennie, nieraz więcej nieraz mniej (łącznie może to być kwota około 280 zł miesięcznie), które małoletni przeznacza na zakupy w szkolnym sklepiku lub na słodycze i swoje przyjemności. Pozwany często spędza z synem wolny czas w weekendy, zabiera go na wycieczki krajoznawcze, nad wodę, do parków rozrywki, do kina zapewnia podczas wyjazdów atrakcje. Przez jeden miesiąc pozwany nie kontaktował się z synem po klótni do jakiej między nimi doszło, pozwany miał pretensje do syna o złe zachowanie, jednakże w czasie klótni sam także niewłaściwie zachował się wobec niego w miejscu publicznym.

M. F. poza kwotą systematycznie przekazywanych alimentów dołożył się kwotą 250 zł do jednej z wycieczek syna, która kosztowała 550 zł, przekazuje synowi kieszonkowe na wycieczki, kupił synowi telefon komórkowy, doładowuje

mu konto kwotą 10 zł tygodniowo, na urodziny zakupił synowi tablet, nadto w maju 2014 roku kupił mu buty sportowe a w listopadzie 2014 roku buty do chodzenia, a także czasami kupił mu odzież.

Powód jest jedynym dzieckiem pozwanego. Pozwany obecnie mieszka ze swoją matką, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, dokładając się do utrzymania.

Dowód: - potwierdzenia wpłat alimentów – karta 13,

- paragon fiskalny za zakup obuwia – karta 14,

- paragon fiskalny za zakup tabletu i karty pamięci – karta 15,

- zeznania świadka A. B. – karta 43,

- zeznania świadka W. G. – karta 43,

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powoda – karta 24,

- przesłuchanie pozwanego – karta 25

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa w całości.

W rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 138 k.r.i o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez wyrażoną w tym przepisie zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony wcześniej zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania.

Mając na uwadze powyższy przepis, jak również normę wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którą zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji z drugiej zaś uwarunkowany jest możliwościami zarobkowymi i majątkowymi osób zobowiązanych, Sąd ustalił wysokość środków niezbędnych do utrzymania i wychowania powoda, jak również aktualne możliwości zarobkowe i majątkowe jego rodziców i wielkości te rozważył w kontekście potrzeb oraz możliwości zarobkowych stron, jakie znalazły się u podstaw ustalenia, w sprawie IC 2346/11 Sądu Okręgowego w (...).

Powyższe uregulowania pozwalają na dostosowanie rozmiarów wysokości alimentów do aktualnej sytuacji osób uprawnionych i zobowiązanych. W niniejszej sprawie sama okoliczność, iż ostatnie ustalenie alimentów miało miejsce trzy lata temu uzasadnia żądanie ich zmiany, jednakże przy ich zmianie należy uwzględnić nie tylko sytuację materialną i potrzeby osób uprawnionych, ale także osób zobowiązanych do alimentacji.

Ustalając możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji pozwanego M. F., Sąd oparł się ustaleniach poczynionych w czasie sprawy o rozwód oraz wziął pod uwagę zeznania świadka A. B. i twierdzenia pozwanego złożone w czasie jego przesłuchania w niniejszej sprawie, które to wypowiedzi zasługują na uwzględnienie. Sąd zatem przyjął, że sytuacja materialna pozwanego mimo dorywczej pracy jest stabilna, nadal poza powodem pozwany nie ma nikogo na utrzymaniu, a rodzaj zakupów i wydatków realizowanych na rzecz powoda wskazuje, że sytuacja finansowa pozwanego jest dobra i po odjęciu niezbędnych wydatków na utrzymanie siebie, wydatków na atrakcje, w których uczestniczy wraz z synem oraz na okazjonalne zakupy dla małoletniego R. pozwany ma możliwość uiszczenia alimentów w nowej wysokości.

Po określeniu, we wskazany sposób kondycji finansowej pozwanego Sąd ustalił również, jakie dochody osiąga przedstawicielka ustawowa powoda, na której również ciąży obowiązek alimentacyjny wobec R. F.. Wysokość jej dochodów Sąd ustalił w oparciu o jej twierdzenia złożone w toku przesłuchania, gdyż podobnie jak pozwany nie mogła okazać się zaświadczeniem o dochodach, wobec podejmowania pracy bez rejestracji. Sąd uznał, że nawet jeżeli matka powoda zarabia najniższe krajowe wynagrodzenie i poza powodem ma na utrzymaniu drugiego, kontynuującego naukę syna to jej sytuacja materialna, choć gorsza od pozwanego pozwala jej na realizację należnego od niej udziału w kosztach utrzymania R.. Z tego też względu co zarzuca pozwany, matki może i nie stać na markowe buty, czy drogie elektroniczne zabawki dla powoda, gdyż musi zapewnić synowi zaspokojenie wszystkich potrzeb, w tym tych podstawowych jak codzienne wyżywienie, mieszkanie, ubranie, podręczniki i przybory szkolne, akcesoria do uprawiania sportu, kosmetyki i środki czystości etc.

Przy tak ustalonych możliwościach zarobkowych i majątkowych E. F. i M. F. Sąd kierując się normą prawną wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych powinien być adekwatny do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, rozważył jakie obecnie są koszty utrzymania i wychowania powoda. Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają, zdaniem Sądu przyjąć, że łączne koszty utrzymania powoda w zakresie zaspokojenia podstawowych potrzeb znacznie wzrosły i wynoszą około 900 zł, zaś w ich skład wchodzi wydatki niezbędne do zakupu żywienia, które sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego i wiekiem małoletniego określił na 360 zł miesięcznie (12 zł dziennie) a także koszty mieszkania – przypadający na powoda udział wynosi 220 zł, nadto wydatki na uprawianie sportu – 50 zł miesięcznie opłata za klub (...) oraz koszty zakupu odzieży klubowej 350 zł rocznie co daje kwotę około 30 zł miesięcznie. Określając wysokość niezbędnych wydatków matki na edukację powoda Sąd nie zgodził się z jej wskazaniem, że w miesiącu wrześniu poniosła wydatki szkolne w kwocie 880 zł. Analizując bowiem treść załączonych przez E. F. dowodów zakupu podręczników i akcesoriów szkolnych Sąd uznał, że na podręczniki nowe i używane wydała ona około 400 zł, na przybory szkolne około 100 zł i na składki około 100 zł, co daje łącznie kwotę 600 zł, a w przeliczeniu na miesiąc 50 zł. Do niezbędnych kosztów utrzymania nieletniego ponoszonych przez matkę należało też zaliczyć koszt zakupu ubrania i obuwia oraz środków czystości i kosmetyków – określony na 100 zł miesięcznie, który obejmuje wszelkie wydatki w tym zakresie, w tym odnośnie obuwia zmiennego, codziennego, domowego, bielizny, strojów galowych w szkole i na w-f oraz zakupu wszelkich środków czystości i higieny, co pozostaje poza zainteresowaniem pozwanego. Zaś z zeznań wnioskowanego przez pozwanego świadka W. G. wynika, że matka małoletniego faktycznie także ponosi koszty zakupu synowi odzieży. Dlatego też Sąd określając wysokość potrzeb małoletniego w zakresie zakupu odzieży i obuwia ustalił je na stosunkowo niskim poziomie poniżej 100 zł miesięcznie (reszta to wydatki na wszelkie niezbędne w domu środki czystości i kosmetyki) , uwzględniając że matka małoletniego zapewnia małoletniemu potrzeby w tym zakresie na poziomie podstawowym. Skoro zaś ojca stać na to i chce zadbać o lepsze samopoczucie syna to jego rzeczą jest, że zakupuje mu dodatkowo markowe buty czy inne popularne wśród dzieci akcesoria. Matka powoda udokumentowała ponadto poniesienie kosztów związanych z zakupem okularów dla syna, a ich koszt podzielono na 12 miesięcy, co daje miesięcznie kwotę 30 zł oraz wskazała, że ponosi koszt miesięcznych składek szkolnych syna w wysokości 10 zł. Wszystkie powyższe, przyjęte przez Sąd usprawiedliwione wydatki na utrzymanie powoda dają kwotę 850 zł, do których należy doliczyć okazjonalne wydatki na zakup leków, na wycieczki czy inne szkolne składki, które określono na kwotę 50 zł miesięcznie.

Reasumując należy stwierdzić, że ustalona w 2012 roku kwota alimentów w chwili obecnej nie odpowiada potrzebom powoda. Dlatego doszło do podwyższenia ustalonych alimentów do kwoty po 450 zł miesięcznie, począwszy od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, uznając, iż kwota ta odpowiada połowie miesięcznych podstawowych kosztów utrzymania powoda i możliwościom majątkowym i zarobkowym jego ojca, który poza nim nie ma nikogo na utrzymaniu. Jak podkreślono wyżej skoro pozwany stać na dodatkowe wydatki na utrzymanie syna, to rzeczą chwalebna jest, że to czyni, jednakże rację ma też matka, która wskazała w jednym z pism, że ona zapewnia synowi potrzeby „konieczne” (karta 35) i te zostały przez nią uwodnione na poziomie 900 zł miesięcznie, co skutkowało zasądzeniem od powoda kwoty 450 zł i oddaleniem powództwa w pozostałym zakresie.

Obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców.

Sąd uznał, że alimenty w kwocie po 450 zł miesięcznie są adekwatne do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, którego faktyczna sytuacja materialna i rodzinna jest stabilna, a uzyskiwane dochody pozwalają mu żyć na godnym poziomie, skoro stać go na stosunkowo drogie atrakcje i prezenty dla syna.

Uściślając obowiązek pozwanego wskazano termin, w którym mają być uiszczane miesięczne raty alimentacyjne, zaś orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c.

Orzeczenie o kosztach zostało oparte o przepis art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany orzeczeniu na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.